

34. Miller, George A. 1993. Images and Models, Similes and Metaphors. In Andrew ORTONY (ed.). *Metaphor and Thought*. Cambridge: Cambridge University Press, 2nd edn., 357-400.

35. Newmark, Peter. 2001. *A Textbook of Translation*. London: Longman

36. Ortony, Andrew. 1993. The Role of Similarity in Similes and Metaphors. In Andrew Ortony (ed.). *Metaphor and Thought*. Cambridge: Cambridge University Press, 2nd edn. [1st edn. 1979], 342-356.

Манютіна О.І.

*кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри;*

Бортник С.Б.

*асистент,
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича*

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ ТА ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ

Вивчення іноземної мови стало невід'ємною частиною інтегрованої підготовки сучасних спеціалістів, а також частиною всежиттєвого навчання (яке було проголошено ЮНЕСКО базовим принципом їх реформ в 1972 році). Метою навчання протягом всього життя є не тільки набуття знань, а й також отримання досвіду незалежного навчання, що готує студентів до міждисциплінарної та міжфункціональної діяльності. Знання тільки мови не є достатнім для хорошого фахівця, йому слід бути обізнаним в термінології своєї спеціалізації, вміти спілкуватись зі своїми колегами з інших країн та адекватно відповідати на виклики їх майбутньої кар'єри. І саме в цьому аспекті можна знайти мотивацію, тому що переклад завжди буде відставати від оригіналу; будь-який переклад не може повністю передати «живий» інформаційний простір, а буде лише його відбитком. Хороший фахівець повинен володіти найновішою інформацією, що підвищує його конкурентоспроможність на сучасному ринку праці. Крім того, перекладач через свою необізнаність в певній сфері, не завжди зможе адекватно передати всі нюанси оригіналу, особливо, якщо він стосується дуже вузької спеціалізації. Враховуючи виклики сучасності, викладачі іноземної мови для спеціальних цілей повинні проходити спеціальну підготовку щодо певних навичок, особливо таких, як аналіз потреб та підготовка матеріалів. Тому

підготовчі курси до та під час викладання іноземної для спеціальних цілей можуть бути доцільними для викладачів спеціальної англійської. Викладач повинен володіти як технікою володіння мовою, так і технікою викладання мови. На жаль, деякі вважають, що це тотожні поняття, або такі, що легко замінюють один одного. Це зовсім не так. Одна із особливостей наявності техніки викладання – здатність повторювати з кожним студентом свій успіх в засвоєнні мови разом з переконаністю в реальності поставлених завдань.

Викладач іноземної мови для спеціальних цілей виконує різноманітні ролі – організатора навчального процесу, культурного інтерпретатора, радника та координатора. Він повинен мати знання «світу студентів», а також усвідомлювати різницю між різноманітними академічними або професійними культурами, готуючи матеріали, складаючи програму для певних курсів та навчаючи групу.

В загальному, поширення саме іноземної для особливих цілей значно вплинуло на методику викладання так званої загальної іноземної. Основна найголовніша особливість полягає в тому, що іноземна мова для спеціальних цілей є більше сконцентрованою на студентів, крім того, студенти іноземної для спеціальних цілей часто є старшими за студентів що вивчають загальну іноземну та інколи вони знають значно більше (в сфері своєї спеціалізації) ніж викладач, який їх навчає.

Зрозуміло, що абсолютно авторитарний не є прийнятним, рекомендованими є співпраця та співробітництво. І одне з основних завдань – переконати студентів, що знання іноземної мови є доступом до інформації без якої сучасна людина не зможе існувати.

Мову слід вчити як певний комплект навичок (класична четвірка – читання, письмо, слухання, говоріння; зараз додається ще одна, п'ята, навичка – переклад), а не як один академічний предмет чи науку. Навчаючи студентів, викладач змінює на краще їх ставлення до мови, а також допомагає відчувати прогрес у засвоєнні мови. Психологічний фактор є однією з основних та першочергових складових в процесі вивчення мови. Якщо у студента не буде психологічного комфорту, то навряд чи засвоїться навичка, яка розглядається на занятті.

Навчання іноземної для спеціальних цілей надає учневі чудову можливість набути хороші навички іншомовного читання. Студенти повинні навчитись читати самотійно та незалежно, і регулярно. Можна знайти цінні публікації в майже всіх сферах наукових досліджень, деякі є наявні тільки онлайн. Студенти самі обирають матеріали для самотійного читання, розвиваючи при цьому навички спеціалізованого читання. Але те, що студенти читають, а також де і як, відноситься до мети читання та необхідного рівня концентрації. Науковці стверджують, що читаючи з мінімальними перешкодами від незнайомої лексики,

студент потребує вокабулярій приблизно від 150000 до 20 000 слів. Тобто, чим більше студенти читають, тим швидше та краще вони зможуть читати з розумінням. Відповідних та relevant підручників не завжди можна підібрати, тому викладачі повинні розробити та надати навчальні матеріали, що будуть відповідати потребам та вимогам студентів. На даному етапі студенти підходять до так званого зрілого читання, яке в підсумку завершується написанням рефератів, складанням анотацій та виступами з доповідями та повідомленнями.

Таким чином, процеси глобалізації та інтернаціоналізації впливають і на систему освіти вищої школи, вимагаючи змін в структурі та змісті навчальних програм, особливо в викладанні іноземної мови для спеціальних цілей. Нові вимоги та критерії роботи постають і перед викладачами іноземної, як посередниками (медіаторами) в міжкультурній та професійно-діловій комунікації.

Список використаних джерел:

1. Барабанова Г.В. Методика навчання професійно-орієнтованого читання в немовному ВНЗ. – Київ: ІНКООС, 2005. – 315 с.
2. Мерхелевич Г.В. Настольная книга преподавателя. – Донецк: АРПИ, 2009. – 209 с.
3. Digumarti Bhaskara Rao. Methods of Teaching English/Digumarti Bhaskara Rao. – New Dehli: Discovery Publishing House. – 2007. – 302 p.
4. Johns A.M. Text, Role and Context: Developing Academic Literacies. – NY: Cambridge University Press, 1997. – 171 p.
5. Hutchinson T. & Waters A. English for Specific Purpose. A Learner-Centered Approach – Cambridge: Cambridge University Press, 1987. – 188 p.
6. Mehdi Haseli Songhori. Introduction to Needs Analysis/ English for Specific Purposes World, issue 4, 2008. – www.esp-world.info. – 25 p.
7. Trimble L. English for Science and Technology: a Discourse Approach. – NY: Cambridge University Press, 1992. – 180 p.